

Sygn. akt IV CZ 27/07

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

ze skargi powódki D. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 1 lutego 2005 r.,

w sprawie z powództwa J. R. i D. S.

przeciwko H.D.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2007 r.,

zażalenia powódki D. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 27 stycznia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 stycznia 2006 r. odrzucił zażalenie powódki D. S. na postanowienie tego Sądu z dnia 14 grudnia 2006 r. odrzucające skargę o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że zażalenie zostało wniesione przez powódkę osobiście, a zatem z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., przewidującego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązek zastępstwa stron przez adwokatów lub radców prawnych. To zastępstwo jest wymagane także w odniesieniu do związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym czynności procesowych podejmowanych przed sądem niższej instancji. Zażalenie powódki podlegało więc odrzuceniu *a limine*.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 27 stycznia 2006 r. pełnomocnik powódki podniósł, że Sąd doręczając powódce odpis tego postanowienia nie pouczył jej o tym, iż nie ma ona zdolności postulacyjnej. Ze względu na brak odpowiedniego pouczenia powódki, nie może ona ponieść ujemnych skutków procesowych osobistego wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie z dnia 14 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niepouczenie powódki, na które powołuje się jej pełnomocnik, mogłoby mieć znaczenie jedynie przy rozpatrywaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odrzuconego zażalenia (art. 168 k.p.c.), nie może natomiast sanować braku zdolności powódki do samodzielnego wniesienia tego zażalenia.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).